

ת"פ 11650/06/19 - מדינת ישראל נגד חנא שאהין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11650-06-19 מדינת ישראל נ' שאהין

ת"פ 5700-08-19 מדינת ישראל נ' שאהין

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום מטעם תביעות ירושלים	המאשימה
נגד	
חנא שאהין	
ע"י ב"כ עו"ד מרואן ג'ראיסי	הנאשם

גזר דין

כתבי האישום המתוקנים והסדר הטיעון

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית בשני כתבי אישום מתוקנים. הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן, וזה נתבקש ע"י הסניגור לבדוק את שאלת ביטול הרשעת הנאשם.

ת"פ 11650-06-19 (התיק הראשון) - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 2.12.2018 לפנות בוקר, נעצר רכבו של הנאשם במחסום משטרה לצורך בדיקת שכרות. הנאשם אמר לשוטרים כי "במידה והתוצאה תהיה מעל למותר, אשבור את המכשיר", וכן מסר ששתה לפני כמה זמן. כשהבחין הנאשם שתוצאת בדיקת הנשיפה הגיעה ל-640, תפס את מכשיר הנשיפון שהיה בידו של השוטר, והחל ללחוץ עליו בניסיון לקחתו. השוטרים אמרו לנאשם, כי הוא עצור, ובתגובה הכה הנאשם את אחד השוטרים במרפקו ובעט באחר בעודו מתנגד למעצר. בשל כך הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטרים, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

ת"פ 5700-08-19 (התיק השני) - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 2.6.2018 בשעת לילה בבית הוריו בירושלים, הכה הנאשם בדלת בגג הבית על רקע ויכוח עם אביו. בהמשך ניסה לתקוף את אמו ואת אחיו בכך שזרק לעברם מאוורר ומראה, כשהאם והאח התחמקו מכיוון מעוף החפצים ולכן לא נפגעו. הנאשם אף הרים שולחן וניסה לזרקו על אביו ואחיו, ואולם אביו אחז בשולחן ומנע זאת ממנו. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש עולה, כי הנאשם כבן 23, רווק ומתגורר עם הוריו, הבכור מבין 3 אחים ואחיות. הנאשם גדל באווירה

חיובית תקינה ויצרנית, שני הוריו עובדים ולא דווח על בעיות במשפחתו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, ולאחר מכן השתלב בעבודה. מזה כארבע שנים ועד היום עובד כמרכזן בבית מלון, ומעסיקו דיווח על עובד מסור חרוץ וחיובי היוצר קשר חיובי עם הלקוחות. דיווח דומה התקבל ממעסיקו האחר, במשרד עורכי דין. גם כומר קהילתו של הנאשם מסר, כי הנאשם הוא אדם חיובי מסור ומוערך. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים והסביר, כפי שגם הסביר אביו לשירות המבחן, כי בשל לחץ חברתי, התאמן בחדר כושר ולצורך כך החל בנטילת סטרואידים. אלו בתורם, השפיעו לרעה על התנהגותו והפכו אותו לתוקפן, ומכאן גם האירועים שהתרחשו כפי שתואר לעיל. הנאשם חדל ליטול סטרואידים ואף חדל לצרוך אלכוהול וחזר למוטב. כך דיווח גם אביו. לנאשם שאיפות ללמוד משפטים והוא אף נרשם ללימודים שאת תחילתם דחה לשנה הבאה. שירות המבחן העריך, כי מדובר באדם חיובי, בעל כוחות תפקודיים טובים ושיאיפות לעתיד נורמטיבי, שאין לו דפוסים עברייניים, ואשר קיבל אחריות מלאה למעשים. השירות סבר כי הרשעה תפגע בנאשם בתחום הלימודים והתעסוקה בו בחר - משפטים - ולכן המליץ על ביטול ההרשעה ועל הטלת של"ץ בהיקף 200 שעות שיוכלו להתבצע במנהל הקהילתי בבית חנינא.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

הסניגור הציג סרטון מחלקו האחרון של האירוע נשוא כתב האישום הראשון, שאין בו לשקף את כל האירוע, אך בהחלט יש בו ללמד שהיה צורך בריסון ממשי של הנאשם. כמו כן הוצגו לי תעודות לגבי קבלת הנאשם ללימודי משפטים וכן מכתבי המלצה.

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש שיוכל להיות מרוצה בעבודות שירות וענישה נלווית. מן הסתם, התנגד ב"כ המאשימה לביטול ההרשעה משום שלטעמו לא עמד הנאשם במבחני הפסיקה לצורך כך. מאידך, ביקש הסניגור לאמץ את המלצת שירות המבחן מטעמיה.

קביעת מתחם הענישה ההולם

עקרון ההלימה - על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה בהתאם לעקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם וכן מדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים המוגנים - אשר לתיק הראשון - במעשיו פגע הנאשם בערכים של שלטון החוק וההגנה על שלוחיו וזאת במידה בינונית-נמוכה. **אשר לתיק השני** - הנאשם פגע בשלום גופם ונפשם של בני משפחתו, כשפגיעה בתחום המשפחה יש בה ממד של כיעור וחומרה. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות - אשר לתיק הראשון - הנאשם נהג בחוסר אחריות ותוך גילוי עזות מצח שאינה במקומה מול שוטרים, ללא כל סיבה מוצדקת, שעה השוטרים אך ביצעו את מלאכתם. בהמשך פגע בהם פיזית, איים עליהם והתנגד למעצרו. הוא גרם להם נזק מעצם התנהגותו האלימה והנזק הפוטנציאלי לו וזולתו עלול היה להיות רב יותר. הנאשם אחראי בלעדית למעשים; **אשר לתיק השני** - הנאשם פעל נגד בני משפחתו באלימות וללא רסן, דבר

המלמד על קושי בויסות כעסים. על-פי ההסבר שניתן הן ע"י הנאשם והן ע"י אביו, הסיבה לכך היא נטילת סטרואידיים, שיש בה להסביר את התנהגותו החריגה לאורחותיו. אצין כי טענה זו לא הוכחה כנדרש, אך גם לא נסתרה. מכל מקום, בפועל נגרם נזק לרכוש ועלול היה להיגרם נזק חמור לגופם של בני משפחתו. הנאשם אחראי למעשים.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - אשר לעבירות של הפרעה לשוטר - ברע"פ 85/17 **הרוש** נ' **מ"י** (מיום 4.1.2017) אושר מתחם שבין מאסר מותנה ל-3 חודשים ביחס להתנהגות אלימה כלפי שוטר בתחנת המשטרה. הנאשם הואשם גם באירוע תקיפה בצוותא, ונדון בסופו של דבר ל-7 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 5561/19 **נקלה** נ' **מ"י** (מיום 29.8.2019) נקבע מתחם דומה להפרעה לשוטר בנסיבות אחרות. ברע"פ 5023/18 **בדיר** נ' **מ"י** (מיום 28.6.2018) אושר דומה בנסיבות של הפרעה לשוטר תוך כדי הפרת הוראה חוקית. שם בגין עבירות נוספות של תקיפה חבלנית בצוותא נדון הנאשם ל-5 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעבירת האיומים - בנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו, של סחיטה בכוח ואיומים, אושר מתחם שבין 3 ל-12 חודשי מאסר ברע"פ 4662/20 **יאסין** נ' **מ"י** (מיום 14.7.2020). בנסיבות חמורות יותר שבהן התלוו לאיומים עבירות של תקיפת עובד ציבור ותקיפה חבלנית, נדון נאשם ל-5 חודשי עבודות שירות, על בסיס מתחם שבין מאסר על-תנאי ל-8 חודשי מאסר - ע"פ (נצרת) 19762-08-16 **בוהדנה** נ' **מ"י** (מיום 3.1.2017). התיק שם הסתיים ב-5 חודשי עבודות שירות.

אשר לתקיפה סתם - ברע"פ 10232/17 **ראובן** נ' **מ"י** (מיום 14.3.2018) נקבע מתחם שבין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר בנסיבות של תקיפת קוון כדורגל. התיק הסתיים במאסר מותנה.

מתחם הענישה ההולם - לפיכך, **בתיק הראשון**, קובע מתחם שבין מאסר מותנה ושל"ץ נרחב ועד 6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות וענישה נלווית, ואילו **בתיק השני** קובע מתחם שבין מאסר מותנה ושל"ץ ועד 4 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם צעיר לימים, אך יחד עם זאת הגיע עד היום להישגים חיוביים בתחום הלימודי (תעודת בגרות) ובתחום התעסוקתי, בו הוא שומר על יציבות, מחזיק בשתי עבודות, וביכולתו להציג המלצות מרשימות. נדמה כי בני משפחתו אינם חוששים ממנו וממתייחסים לאירועים בהקשרם, דהיינו, תקופה שבה נטל הנאשם סטרואידיים שהביאו לשינוי בהתנהגותו. גם כומר קהילתו העיד עליו לחיוב. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים, הוא בעל שאיפות נורמטיביות לרבות בתחום האקדמי והתעסוקתי ונמצא בתחילת דרכו בחייו הבוגרים.

המיקום במתחם

נוכח כל האמור, יש למקם את הנאשם בחלק הראשון של מתחמי הענישה שקבעתי.

ביטול ההרשעה

על-מנת לעמוד בתנאים שנקבעו בפסיקה, יש להוכיח כי נסיבות המקרה מאפשרות ביטול הרשעה מבלי לוותר על אינטרסים ציבוריים כגון גמול והרתעה, וכן יש להוכיח נזק קונקרטי בלתי מידתי. אשר לתנאי הראשון - התיק הראשון בנסיבותיו אינו מאפשר את ביטול ההרשעה, מבחינת האינטרס הציבורי המחייב גינוי של המעשים והרתעת היחיד והרבים כאחד. התיק השני מאפשר את ביטול ההרשעה נוכח נסיבותיו. כאשר מדובר בצבר של שני תיקים גם יחד, קשה להלום תוצאה של ביטול הרשעה בשל הצטברות הנסיבות. אשר לתנאי השני - מעבר לדרוש אומר, כי הנאשם לא עמד בנטל להוכיח קיומו של נזק יוצא דופן אם תיוותר ההרשעה על כנה. אין די באישור הרשמה ללימודים כדי לעמוד בנטל המאפשר תוצאה של ביטול הרשעה. לכן העתירה נדחית.

גזירת הדין

נוכח כל האמור, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 300 שעות של"ץ שיבוצעו במינהל הקהילתי בבית חנינא, על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזר, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, עלול השירות לבקש את הפקעת השל"ץ והטלת כל עונש חלופי לרבות הטלת מאסר בפועל. תחילת השל"ץ, לא לפני 5.9.2021;
- ב. 3 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע בתוך שנתיים מהיום;
- ג. פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהשוטרים, עדי תביעה 2 עד 4 - כלומר בסה"כ 1,500 ₪. כל אחד מהפיצויים ישולם עד ליום 1.11.2021 ולא יישא הפרש ריבית פיגורים והצמדה כחוק;
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים, וכל עבירה כלפי שוטרים, בתוך שנתיים מהיום.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' אב תשפ"א, 13 יולי 2021, במעמד הצדדים.